

Rode: Finanslovforslagets Forelæggelse er grundlovsaa budt og har derfor ikke kunnet udskydes. Jeg vil antage, at dette Grundlovsaa bud er den eneste Aarsag til, at Finanslovforslaget er forelagt, thi alt hvad der ellers har kunnet lade sig udskyde, er udskuddt. Om Militærfor-
slaget erfarer vi intet, Aldersrenteforslaget holdes tilbage, en Forhandling om den økonomiske Krise vil Ministeren ikke indlade sig paa, Skattelovforslagene, som nødvendigvis burde have været forelagt sammen med Finanslovforslaget, fordi de alene kan afgive Grundlag for den Del af Forhandlingerne, som drejer sig om Budgettet for 1922—23, er ikke kommet. Alt hvad der har kunnet udskydes, er udskuddt. Derfor blev ogsaa den højtærede Finansministers Tale kun nogle Kommentarer til Statsregnskabet og til Budgetforslagene og nogle faa og spredte Oplysninger om indeværende Finansaars Tilstand.

Hvis nu disse Kommentarer havde været rigtige og Oplysningerne havde været fyldestgørende, saa havde man dog haft noget Udbytte af denne i øvrigt indholdsløse Tale. Men jeg maa beklage, at der er Mangler paa begge Punkter. Den højtærede Finansminister siger om det af-
lagte Statsregnskab, at det viser et væsentlig gunstigere Resultat end Finansloven og Tillægsbevillingsloven for samme Aar: der var et budgetteret Underskud paa 200 Millioner, og Opgørelsen af Statsregnskabet viste, at af dette Underskud var endnu kun 106 Millioner konstateret. Af de Forandringer, Statsregnskabet viser, er der naturligvis visse Forbedringer, som holdes, nemlig den faktiske Merindtægt, som Aaret har bragt udover det budgetterede, en Nettoindtægt paa 10 Millioner, Forskellen mellem 13 Millioners Merindtægt paa Driften og 3 Millioners Mindreindtægt paa Formuebevægelserne. Men hvorledes forholder det sig egentlig med den væsentlige Del af det, der har medført Forandringen i Statsregnskabet, nemlig de 78 Millioners mindre Udgift? De fordeler sig med 25 Mill. Kr. paa Driftsparagrafferne og 53 Mill. Kr. paa Formueparagraffen. Om Driftsudgiftsbesparelsen siger den højtærede Finansminister: „Naar Mindreudgiften i det hele har kunnet blive saa betydelig, ligger det for en væsentlig Del i de synkende Priser og i, at man overalt har søgt Besparelser gennemført i saa stort Omfang, som det var muligt“. Denne Begrundelse er aldeles urigtig. De synkende Priser har kun vist sig ganske lidet paa det Statsregnskab,

og er aflagt, og administrative Besparelser er usporlige. Der findes ganske vist Udgiftsformindskelser, som er faktiske Besparelser, der f. Eks. skyldes, at der har været alt for højt regnede Lønninger paa Justitsministeriets og Fængselsvæsenets Omraade, alt for højt ansatte Beløb til Afvikling af Krigstidens Ordninger, f. Eks. Flæske- og Mælkeordningen, og endelig Mindreindkaldelser under Krigsministeriet. Men af de 25 Millioners Mindreudgift er der 14 Mill. Kr., som kun er udskuddt. Det er Beløb, der ikke er kommet til Udbetaling, Arbejder, som ikke er fremmet. For § 26's Vedkommende anfører Finansministeren ingen Grunde til Mindreudgiften paa 52—53 Mill. Kr., og det har sin Forklaring, idet nemlig Finansministeren, da han naar til § 26, slet ikke ønsker at prale med nogen Besparelse, men tværtimod ønsker at lægge Vægten paa de uhyre Beløb, han har anvendt. Han siger, at der i det forløbne Aar er brugt mere end i noget tidligere, at der er anvendt en større Udgift end tidligere. Dette hænger sammen med den Proklamation, som har fundet Sted paa en Række af Aarets Møder, om, at dette Ministerium har anvendt saa ekstraordinært meget til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden gennem offentlige Arbejders Iværksættelse. Her har altsaa Ministeren slet ikke noget Ønske om at forklare, at der har fundet Besparelser Sted, men derimod om at udviske disse. Jeg vil ogsaa tro, at Ministeriet har bestræbt sig for at anvende Bevillinger, som er givet, i saa høj Grad som muligt, men naar man ser Statsregnskabet, maa man konstatere, at der alene paa § 26 er ca. 38 Mill. Kr., som ikke er anvendt. Den højtærede Finansminister sammenlignede dette Statsregnskab med det foregaaende og sagde: Jeg har brugt 53 Mill. Kr., medens man det forrige Aar kun brugte 49 Mill. Kr. Lad os fortsætte Sammenligningen og sige: Ja, men den højtærede Finansminister har i Aar undladt at anvende 38 Mill. Kr., sidst undlod man kun at anvende 13,5 Mill. Kr., saa Bestræbelsen for at udnytte Bevillingerne, naar det skal ses fra dette Synspunkt, har været større i det foregaaende Aar end i dette.

Dernæst maa man ogsaa se paa, hvad denne Iværksættelse af offentlige Arbejder har skullet tjene i de to Aar. I forrige Statsregnskabsaar var der kun en kortvarig Arbejdsløshed, og indenfor de Fag, som disse Bevillinger særlig drejer sig om, lykkedes det at holde Arbejdsløsheden nede, medens det slet ikke er lykkedes for den højtærede